

ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ 'ಪೇರೆಂಟಿಂಗ್ ಸ್ಕಿಲ್ಸ್' ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವಿರತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ವೈದ್ಯರ ಒಂದು ತಂಡವೇ ಇದೆ ಮತ್ತು 'ಅಡೊಲೆಸೆಂಟ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ಸ್' ಎಂಬುದು ಮಕ್ಕಳ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಾಖೆಯೇ ಆಗಿ ಅವತರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನವ ತಲೆಮಾರಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಯಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭಿಸುವಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆತ್ತವರ ಅತಿ ಮುದ್ದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾದರೆ ಲಭ್ಯವಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಕ್ಷಣವೇ ಅನುಭವಿಸಿಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳ ಹಪಹಪಿತನ ಮತ್ತು ತಣಿಯದ ಕುತೂಹಲ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ.

ಇವತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೆರಳ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಬೃಹಾಂಡವನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎರಡೂ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಬಳಸುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಯುವಸಮೂಹವೇ ಹೆಚ್ಚು. ತಾವು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಪಡಬಾರದು ಎಂಬ ಹೆತ್ತವರ ಮನೋಭಾವವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ನೀಡುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಹದಿಹರೆಯದವರಲ್ಲಿ ಖಿನ್ನತೆ,

ಮುಂಗೋಪ, ಹಟಮಾರಿತನ, ನಿದ್ರಾಹೀನತೆ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಶರಣಾಗುವಂಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಕ್ತ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ, ಹೆತ್ತವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಲಭ್ಯತೆ, ಅತಿ ಶೀಘ್ರವೇ ಉತ್ತುಂಗಕ್ಕೇರಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ, ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಸೋಲುಗಳನ್ನೂ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂಥ ಮನೋಭಾವ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮಗುವಿನ ಸ್ಪಷ್ಟ, ಸುಂದರ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವರು, ಶಿಕ್ಷಕರು, ವೈದ್ಯರು... ಹೀಗೆ ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳಷ್ಟೆ.

ನವತಲೆಮಾರಿನ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಗಿಡ ಮರ, ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿ, ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಮಗು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಸರಿಸಮಾನರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ತನಗಿಂತಲೂ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವವರ ಕುರಿತಾಗಲೀ

ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರ ಕುರಿತಾಗಲೀ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಗದರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಅಂಜುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಶಿಕ್ಷಕರದ್ದಾಗಿದೆ. ಮನೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲೂ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಅತಿ ಎನಿಸುವಷ್ಟು ಮುದ್ದು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಗು ಅತ್ಯಂತ ಸುರಕ್ಷಿತ ಭಾವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೊಸ ಹೊಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೊಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ದುಶ್ಚಟಗಳಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದರ ಒಂದು ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಅಷ್ಟೆ. ಹೀಗೆ ಅಡ್ಡ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯುವ ಮಗುವಿಗೆ ಸಹವರ್ತಿಗಳೂ ಅಂತಹವರೇ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾರ ಅಂಕೆಗೂ ತಲುಪದಂತಾಗಿಬಿಡಬಹುದು. ಆಗ ಕೈ ಕೈ ಹಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೇನೂ ಮಾಡಲಾಗದು. ಹಾಗಾಗಿ ಹೆತ್ತವರು ಮಗುವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಅಂಥ ಕೆಲವು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು:

- 'ಮನೆಯೇ ಮೊದಲ ಪಾಠಶಾಲೆ. ತಾಯಿಯೇ ಮೊದಲ ಗುರು' ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿನ ಪಾಲನೆ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ತಂದೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ. ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಿರಬೇಕು.
- ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಕಳೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇರಬೇಕು. ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ನೋವು, ಸೋಲುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಮನೋದಾರ್ಡ್‌ನನ್ನು ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆತ್ತವರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಗುವಿಗೆ ತಾವೇ ಮಾದರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಬೇಕು.
- ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಗು ಬೆಳೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಮಗುವಿನ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು, ಒಡನಾಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.
- ದಾಂಪತ್ಯದ ಹುಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಗುವಿನದುರು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಬಾರದು. ಗುರುಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಬೇಕು.
- ಮಗುವಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತದಂಥ ಸದಭಿರುಚಿಯತ್ತ ಒಲವು ಮೂಡಿಸಬೇಕು.
- ಪ್ರೀತಿ, ತ್ಯಾಗ, ಕರುಣೆ, ಅಹಿಂಸೆ, ಅಂತಃಕರಣ, ಸಮಾನತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳಂಥ ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಗು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಬೇಕು.
- ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ನೀರು ಮತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧ ನೀರು ಎರಡೂ ಇರುವಾಗ ಯಾವುದು ಸೇವನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ, ಯಾವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ನಿಷಿದ್ಧವಾದುದನ್ನು ಖಿಡಾಂಪಡಿಸುವಾಗ ನಿರಾಕರಿಸುವಂಥ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಗುವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು. ದೃಢಚಿತ್ತವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮಗು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಆವಿಷಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಲಾರದು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in